Peale tervitust seletasid nukud kuningannale tuleku põhjuse, paludes endile kaitset ja lahket abi. Kuninganna ja Siisi-Lii olid nukkude armastusest Mari vastu liigutatud ja ütlesid:

„Meil on hea meel, et meie juurde elama asute. Tahame kõik teha, et siin endid koduselt tunneksite.“

Peale jutu lõppu kadus kuninganna jaanimardikate saatel sisemistesse käikudesse. Üks jaanimardikas jäi Siisi-Lii ja nukkude juurde valguse andjaks.

„Tule, Janilla,“ kutsus Siisi-Lii jaanineitsit, „näitame külalistele nende magamispesakesi!“

Juttu ajades viis Siisi-Lii nukud koopakesse, kus oli kaks väikest tühja munadepoolt, mis näisid ilusate vooditena. Head ööd soovides kadus Siisi-Lii Janillaga nukkude juurest. Ööpimeduses suikusid Rohelise Päikese Maa elanikud rahulisse unne.

Ristiema Anle.

Õrnas rohelises valguses virgus hommikune Rohelise Päikese Maa oma lugematu roomava, roniva ja lendava perega. Miljoniline taimede ja puude lehestik võlvus nagu roheliseks hõljuvaks taevaks üle selle

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 57